Όκτώηχος ³Ηχος α'.

Τῆ Κυριακῆ Πρωΐ

Τοιώδιον

Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὺς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Έξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υίοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ύψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Όφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενης Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ήμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς άγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῆ.

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἢν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῆ.

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Απολυτίκιον τῆς Έορτῆς. Ἡχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύση οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαρισμοί. Ἡχος α'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Άναστάσιμα.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Διὰ βοώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παοαδείσου ὁ ἐχθοὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυοοῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χοιστὸς ἐν αὐτῷ. Μνήσθητί μου κοάζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ποοσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῆ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμποᾶς Μνήσθητί μου Κύοιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείφ κατετέθης ἑκών, ἀλλ' ἐξανέστης

ώς Θεός, συνεγείρας έαυτῷ τὸν Ἀδάμ. Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἁγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Κανών τοῦ Τριωδίου.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος, ὁ χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου, καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία, παρρησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Γυμνοῦται, κατηφείας καὶ σκότους αἱρέσεως, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῆ θεία, καὶ φωσφόρω πυκάζεται χάριτι.

Δόξα.

Εὐκλείας, τῆς ἀρχαίας ἐλλάμψεως ἔτυχε, τῶν Ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης, εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ό πάλαι, μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνήν, ώς ἐν σκηνῆ λογικῆ σοι,

κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων, τὸν Ναόν σου Παρθένε τοῖς θαύμασι.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Τῆς Οκτωήχου - - - Ἀπολυτίκιον Άναστάσιμον. Ἡχος α'. Αὐτόμελον.

Τοῦ λίθου σφοαγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῆ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῆ βασιλεία σου, δόξα τῆ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῆς Έορτῆς.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ήχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύση οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ή**χος πλ. δ'.** Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχω στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ως λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Αλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Έκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, Ίνα κράζω σοι Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυφός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Απόστολος

ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ποοκείμενον. Ήχος δ'. Ποοσευχή των Άγίων Τοιών Παίδων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ότι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἶς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Ποὸς Ἑβοαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

11:24-26, 32-40

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠονήσατο λέγεσθαι υίὸς θυγατοὸς Φαραώ, μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἱεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην,

ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφοαξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμω, παρεμβολάς ἔκλιναν ἀλλοτρίων έλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκρούς αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ίνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν έτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν *ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς*· έλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, έν φόνω μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον έν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ύστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ών οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄφεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὖτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ήμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρίς ήμῶν τελειωθῶσι.

Αλληλούϊα. Ἡχος δ΄. Ψαλμὸς 98. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον ΤΗΙ ΠΡΩΤΗΙ ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

α' 43-51

Τῷ καιοῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς έξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑοίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Άνδρέου καὶ Πέτρου. εύρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Όν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οί προφῆται, εύρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ. Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος "Έρχου καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ έρχόμενον πρός αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· "Ιδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ῷ δόλος οὐκ ἔστι. λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ. Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. ἀπεκοίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ Ραββί, σὰ εἶ ὁ υίὸς τοῦ Θεοῦ, σὰ εἶ ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ὁτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψη. καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἦς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν

ἀπειογάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίοει, Κεχαοιτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

Ύμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ό ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, Χοιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ποεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν άγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι Σαββατοκύριακο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.